

de kan i alt Fald ikke gøre det, uden at de lægger Papirerne paa Bordet her for os, saa at vi kan se, hvad det da er for en Spekulation, han har været inde i. Jeg har derfor hele Tiden sagt: Lad dem lægge det frem! Hvis det er en Spekulation af den ideelle, næsten overmenneskeligt ædle Natur, som det ærede Medlem Hr. Sporn-Fiedler skildrede, eller som de andre taler om, naar de siger, at det er en særlig patriotisk Gerning, der er gjort, da lad dem godtgøre dette, og i samme Øjeblik vil der ikke mere kunne anføres de Grunde imod det, som er rejst her. Hvorfor lægger de det da ikke frem? Fordi de ikke kan det, fordi i det Øjeblik, det bliver meddelt dette høje Ting, hvad det er for en Række af Spekulationer, den højtærede Udenrigsminister har deltaget i, vil det vise sig, at det selvfølgelig er saadanne Spekulationer, som drives paa Børsen i Vindings eller Profits Hensigt, og at den Fortjeneste, den højtærede Minister har haft paa disse Spekulationer, som ikke angriber hans borgerlige Ære efter det borgerlige Samfunds Moral, er af et saa uhyre Omfang, at de umuligt kan komme ud til deres Vælgere og sige: Dette vil vi anse for at være en Kvalifikation til at være Udenrigsminister her i Landet. Derfor siger jeg: De forelægger ikke disse Sager, fordi de ikke kan det, og fordi de, den Dag de lægges frem, vil vaagne og beklage, at de ikke har taget Afstand fra det Forsvar, der er ført her. De har handlet som blinde, fordi de vildledes af dem, der taler, som burde kunne vide bedre Besked om Sagen.

Ja, det gaar endogsaa saa vidt, at ganske vist ikke den højtærede Forsvarsminister Hr. Brorsen, men det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen staar op og siger, at den højtærede Forsvarsminister kunde i Dag holde den Tale, han holdt den 19. September 1922. Lad os da høre, hvad det var, Forsvarsministeren sagde den 19. September 1922: „Man maatte dog vel fra alle Sider kunne stille den Fordring til en Bank med en saa mægtig Virksomhed, at den skulde holde igen overfor den Spekulation, der under og efter Krigen fandt Sted paa Børsen, hele den Udvaning af Aktiekapital og Udbetaling af de største Udbytter, det overhovedet var muligt at presse ud af Virksomhederne“, og saa fortsætter han: „Jeg ved i alt Fald, at paa mig og vistnok paa mange andre gjorde det et dybt Indtryk, at Lederne indenfor en stor Virksomhed, som vi har her i vort Samfund, satte deres Stillinger

ind, fordi de ikke vilde være med i en saadan hasarderet Finanspolitik som den, Direktør Glückstadt vistnok var en af Anførerne for. Jeg synes, det skal nævnes ved denne Lejlighed, fordi det ikke er saa tidt, at man ser Mænd i saa fremragende Stillinger sætte disse Stillinger ind, fordi de ikke vil være med i det, der foregaar. De mente, det vilde være i højeste Grad skæbnesvangert, og det har det jo ogsaa vist sig at være.“

Her stilles Direktør Cold op i Modsætning til Virksomhederne og Spekulationen, i Modsætning til Udvandningen af Aktiekapital og Udbetaling af de største Udbytter, det overhovedet var muligt at presse ud af Virksomhederne. Hvordan er Sandheden? Er det den, at Direktør Cold stillede sig imod Udvandningen af Aktiekapitalen? Hans Selskab har meddelt, og han har ikke modsagt det, at han ikke har modsat sig Udvandningen af Aktiekapitalen; tværtimod, han har erklæret, at han var villig til at gaa med til en Fordobling af Det Forenede Damskibsselskabs Aktiekapital paa det daværende Tidspunkt. Hvilke følger det vilde have haft for Selskabet, hvis det havde siddet med den dobbelte Aktiekapital nu, hvis det havde slæbt paa den mægtigt fordoblede Aktiekapital nu, da Aktiekapitalen staar i 60 pCt., kan enhver regne ud. Hr. Cold siger, at han i og for sig ikke syntes om det, men han vilde være gaaet med til det. Det, han fratraadte paa, var noget andet: at man i Stedet for at gaa til en Fordobling af Aktiekapitalen lagde ved Siden af Aktierne Obligationer til 5 pCt. Han mente, det var finansielt uforsvarligt. Der kan selvfølgelig være Strid om, hvordan det ene og det andet virker, men det var ikke, fordi han var imod Udvandningen af Kapitalen, at han gik, det var ikke det, han satte sin Stilling ind paa. Thi Bestyrelsen har uimodsagt gjort gældende, at han gik paa et Tidspunkt, hvor han vidste, at hans Ledelse af Selskabet var af en saadan Art, at han ikke kunde forblive i det. Og en af de Ting, som Selskabet nævnte som Grund til, at Direktør Cold gik, var hans Opkøb af to Selskaber, „Gorm“ og „Dansk-Russisk“, ved at Det forenede Dampskibsselskab købte Aktiefertallet i disse to Selskaber, og dette Opkøb af Aktier er, efter hvad Undersøgelseskommissionen gentagne Gange har ladet forstaa, en af de Ting, den skal undersøge. Altsaa, dette særlige Forhold, som Det forenede Dampskibsselskabs hidtidige Bestyrelse og nuværende